

ГИМНАЗИЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

Шид • Јун - 2009. • Година V • број 16.

*Gaudeamus igitur,
iuvenes dum sumus;
Post iucundam iuventutem,
post molestam senectutem
nos habebit humus.*

ГИМНАЗИЈА

МАТУРАНТИЈА

Има дана и дана! Има дана и недана! У мислима и жељама један дан, у животу и стварности - други: обичан, сив, свакодневан. Сваким даном човек убира по комад живота, добија и губи. У једном дану некад је стотину, некад је хиљаду дана. Ово је један од тих изузетних, збирних, заједничких, јер су у њему сви они дани које су протеклих година свога школовања проживели наши матуранти; њихове породице, њихови учитељи - сви они који су у оним обичним данима даровали себе њима на разно разне начине, свако на свој, како би их научили лепоти, поштовању, одговорности, животу. И матуранти су њима поклањали оно што су у одређеном тренутку имали, носили у себи као део своје личности. Њихове личности коју ми старији вајамо по свом сопственом лицу и обличју. Јер, не заборавимо речи песника: "Живот нам враћа само оно што ми другима дајемо."

Школа коју управо завршавају матуранти генерације 2004/2005. пуно пута је у протекле четири године била поносна на њих. Својом креативношћу, победама на такмичењима из математике, рецитовања, биологије, физике, спортским успехима, њиховом спремношћу да се укључе у бројне акције хуманитарних организација, допринели су да Гимназија "Сава Шумановић" понесе ласкаву титулу "Педагошка установа године 2008." коју јој је додељио Педагошки покрет Србије. На свему томе, а посебно на њиховој младости којом све око себе увек чине младима, велико и искрено хвала!

И како ја другачије да се растанем са вама, драги матуранти, до речима песника: "Све су Дрине овог света криве и бесмислено их је исправљати. Али живот има смисла само дотле док то чинимо." (Иво Андрић)

У име редакције "Гимназијалца", Вера Радивојков, професор.

Проф. Бранислав Поповић
организатор симпозијума

Проф. Светозар Љукић
учесник

Генерација 2005/09. IV-1 разред

NON SCHOLAE, SED VITAE DISCIMUS.

Не учимо за школу, већ за живот.

Борис Марковић

Đorđe Тлукин

Милен Славчевић

Александар Карапин

Марко Јевтић

Зорана Поповић

Јована Бабић

Тамјана Бодјановић

Слобода Стојановић

Миљена Станишић

Рада Пејић

Светлана Тиханић

Александра Кекић

Јован Чаврић

Аніка Адамец

Бојан Ћиробић

Наташа Михаљевић

Јелена Кончић

Теодора Бешевић

Бранислав Стојановић

Владимир Ђурђевић

**МОАИМ
ЗА ОСМЕХ
КАДА СЕ
СРЕТНЕМО**

Мало коме од нас је заиста јасно да се завршава један део нашег путовања. Беше то путовање у неким тренуцима споро, незанимљиво и тешко. Чинило се као да никада наш воз неће стићи до станице. И напокон, после четири године наше путовање се завршава, а опет неко ново почиње.

Када ова бука око нас нестане, када се стиша све оно што чак нисмо ни успели да кажемо, а ипак је речено, можда ће до нас допрети речи које су саме по себи тужне и ми, колико год били срећни што одлазимо, завршавамо оно што смо започели, осетићемо право значење речи растанак. Јер растајемо се од нечег много већег, важнијег него што се то на први поглед осети. Свако на свој начин. Има нас различитих, веома различитих по свему, али ипак истих у нечemu. Све нас веже исто одељење, иста ученица, професори. Сви смо били IV-1. То ће нас везивати до kraja живота. Биће то оно исто у свакоме од нас, колико год се разликовали.

Можда се у будућности неки од нас сретну случајно, па окрену главу једни од других, јер никада нису порадили на међусобном односу. Тужно. Тужније од сваког растанка. Ипак, не заваравајте се, јер није ово баш такво одељење. Има међу нама и оних који ће се увек срдечно обрадовати сваком лицу из одељења.

Искрено, никада се нисмо чврсто држали за руке. Али није важна јачина стиска, већ његова искреност. Узапад чврст стисак ако је лажан. Много је вреднији благ и искрен. Он сигурно траје дуже.

Прођоше године нашег гимназијског школовања. Осташе за нама, у нама, а ипак и негде испред нас, да нас опомену када нам опомена затреба. Желим да сви кренемо тамо где смо одувек узели да будемо. Да остваримо своје жеље и снове.

И још само нешто...

Молим за осмех када се сретнемо!

О. Стојшић, IV-1

Проф. Бранислава Павловић
организатор скривеника

Проф. Зоран Љукић
организатор

Генерација 2005/09. IV-2 разред

VERBA VOLANT, SCRIPTA MANENT.
Речи лете, написано остаје.

Бојан Белић

Наташа Ђорђевић

Илија Кочић

Милана Милићевић

Јован Рудић

Елизица Таначковић

Миломир Бабић

Марина Чалеша

Милица Кочановић

Софја Николић

Синиша Рудић

Ванја Тодоровић

Бојан Стојановић

Јелена Илић

Милица Лакић

Владан Перић

Залјуборка Симикић

Заничела Јовановић

Јелена Чебић

Михаило Јовић

Зоран Лалић

Тамара Радуловић

Милан Стојник

"Младост је срећна јер за њу постоји будућност" (Николај Васиљевич Гоголь)

Доковима прилазе бела једра, звонка мелодија песме, као јутарња магла шири се пристаништем. Наш брод је стигао у луку. Четири године пловили смо заједно кроз олује и под ведрим звезданим небом, под једним капетаном, једна посада. Сада је дошло време да спакујемо своје снове, љубави, тајне, наше шале и осмехе, песме, приче, бесане ноћи, пропутоване километре, све у кофере, па у шаке, у завежљаја па штап преко рамена. Крећемо сада сами, у пару, у групицама на ново путовање. Наш брод и капетан остају за нама за неке нове клинце. Више нас неће штитити кад припреми опасност, више нас таласи неће утргујивати у сан, нити ће нам морски ветрови певати. Од сада под нашим ногама је тврда земља, силна, која вуче себи, од које треба да се отиснемо, винемо под облаке, са сновима у очима, да скупимо пуне шаке звезда. Од сада сами бирајмо свој пут, одлучујемо, сносимо одговорност.

Најбитнији сувенир који носимо из школе је знање. Не формуле, дефиниције и стихове јер они избледе, него битније ствари, које смо научили читајући између редова. Научили смо учити, помоћи, бранити, волети (чак и кад смо бесни), саслушати, рећи, прећутати, толерисати, дати, прихватити, оправстити... Научили смо како се гради пријатељства, како се зида целина већа и снажнија од суме својих детова. Створили смо споне које ће утаяњити километри, успомене које ће временом почети да бледе као старе фотографије, младост коју ће заборављати да прогути, али у чије име ћемо увек бити спремни да помогнемо једни другима.

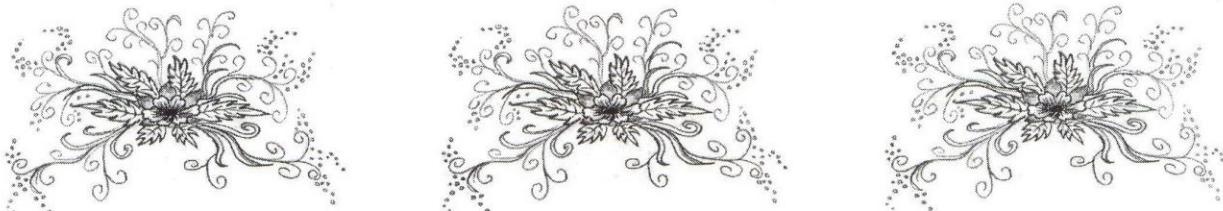
Цео свет је пред нама да га видимо, упујемо, освојимо, променимо. Сви могући путеви, утабане и неутабане стазе пружају се пред нама, маме, нуде да поведу у авантуру, открију неслучена чудеса. Када једном закорачимо на њих, ухваћени у брзаке и вирове живота ми можда и заборавимо на ове дане, али где, и кад год, да се сртнемо, оживеће сећање на наше забаве, вицеви, стари фазони, Италија и Мађарска, рођендана, шетње, дружења и ми ћемо опет, бар на трен опет бити другови из (I, II, III) IV/2.

Владан Перић, IV/2

МИ О НАМА • МИ О НАМА • МИ О НАМА • МИ О НАМА

Пре пуне четири године, шидска Гимназија је постала богатија за још једну генерацију нас уплашене, мале прваке, који смо у њу дошли да стекнемо знање, наоружамо се истукством и кренемо даље... Несвесно -ми смо у њу дошли да се сртнемо, да нађемо једни друге и проживимо најлепше дане своје младости једни са другима. Почетак није био ни мало лак: непозната околина, непозната правила и непознати ми, сами себи, у свему томе. Четири године, које су биле пред нама, су се чиниле као дуг период... А време се ушушкало између нас, крали смо га и поклањали једни другима, држали између себе, или је држало оно нас... Јер, прошло је све, брзо, рекли би неприметно. У мношту ствари које су нас окупирале као гимназијалце, у мношту контролних задатака, одговарања и ѡачких снова, искрали смо се ми, као људи и као индивидуе. Свако од нас ће себи изабрати пут, и сви они ће водити некуда, неки ће се преплитати, неки се никада више неће укрстити, али ће сви имати исти почетак. И сви они ће водити у дане младовања, друговања, заљубљивања, у дане куповања ужине на одморима, ковања планова против професора и против нас самих... Нисмо били савршени, нисмо сви били одлични, ни примерни ђаци: ми вредни и марљиви, ми сањалице, бећари и занесењаци у неке своје идеје; ми проблематични, одбегли са часа, ми ђаци. Сви МИ, тако различити, носимо са собом из ове школе, поред знања и истукства, и успомене. Успомене на дане проведене у њој, на мирис њених ученицица и ходника, на професоре који су од нас створили ово што данас јесмо. Надамо се да немају пуно тога да нам замере. Све што смо радили, и добро и лоше, радили смо тражећи себе. Сада, после четири године заједничког рада, тврдимо да смо успели. Време је да ѡачке клупе препустимо новим нараштајима, са жељом да буду успешнији и бољи од нас, да покупе из Гимназије, која ће им пружити много тога, оно што им одговара и у чему виде свој даљи пут. Нама не преостаје ништа друго, него да се поздравимо са вамиа првацима, другацима, трећацима, професорима и радницима, који нас испраћате! За сваки случај, да после извесног времена почнете да нас заборављате, обећавамо да ћemo се у Гимназију увек радо враћати! Да још који пут протрчимо ходницима школе, спустимо се низ степенице, уђемо у своје учионце и седнемо у своје клупе. Да поново будемо гимназијалци!

Дуља Ждињак, IV-3

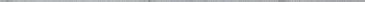

Године су пролазиле брзо, брже него што смо их ми могли испратити и уловити. Ове четири године у гимназији посматране кроз призму, сада већ пунолетних особа, младих матураната, добијају полако своје пуно обличје. Брезина којом су се једна за другом низале нису нам дале времена да их бар за један трен зауставимо и саберемо све утиске, осећања и сећања, а било их је заиста много. Сваким даном наша интелектуална моћ постајала је све јача, а да ми то нисмо примећивали. Данас, у 21. веку, са многим и брзим променама и иновацијама, на свим пољима људске делатности, сасвим природно је да и школа, као установа, добија нову димензију. Наше учење у гимназији није се састојало у пуком „бубању“ из уџбеника и примењивању тога знања само, и искључиво, на контролним задацима. Сматрам да би то било, у неку руку, помало и себично. Учили смо кроз дружење, кроз хуманитарни рад, рад у групама, стварали смо нешто ново, нешто што ће бити од користи, пре свега нашој школи, а онда и нашој широј заједници. То се, свакако, од нас младих средњошколаца и очекује. Ако ми нећemo стварати и градити, покретати друге на активности и преносити своје знање, бити узор свим млађим и старијим људима, питам се, ко би то могао уместо нас радити? Кроз све те наше активности, у школи и ван ње, ми смо истовремено унапређивали своје ментална и интелектуална способности, развијали креативност, тимски дух, ширили своје погледе на свет и на тај начин расли у будуће научнике, уметнике, градитеље и свестране личности које ће бити спремне да у будућности, новим идејама, на добробит свих, мењају свет.

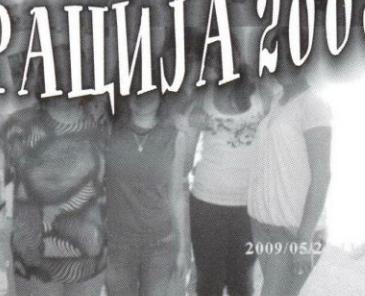
Сада, када је звоно на вратима гимназије означило крај нешег последњег гимназијског дана, време је да се разиђемо. Било би патетично да тугујемо, јер је је савим природно да се након четири године проведене у гимназији отиснемо даље, кренемо корак напред. Ускоро нас чекају нове школске клупе, чекају нас амфитеатри и лабараторије, студенчки градови и студенчки живот. Време је да све лепе успомене на гимназијске дане саберемо и утиснемо у наше срце, трајно и вечно. Када нам год мисли буду одлетеле на те, најлепше дане у животу, одвијаћемо полако филм драгих сећања и успомена, које ћemo увек носити са собом. Где год нас овај Андрићев „океан постојања“ буде однео, знање, способности и вештине стечене у гимназији биће нам чврст ослонац и темељ за даљу надградњу наше личности.

Александар Обрадовић, IV-1

ГИМНАЗИЈАЛАЦ
ДИСТУНИЦИЈА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
“САВА ШУМАНОВИЋ” У ШИДУ

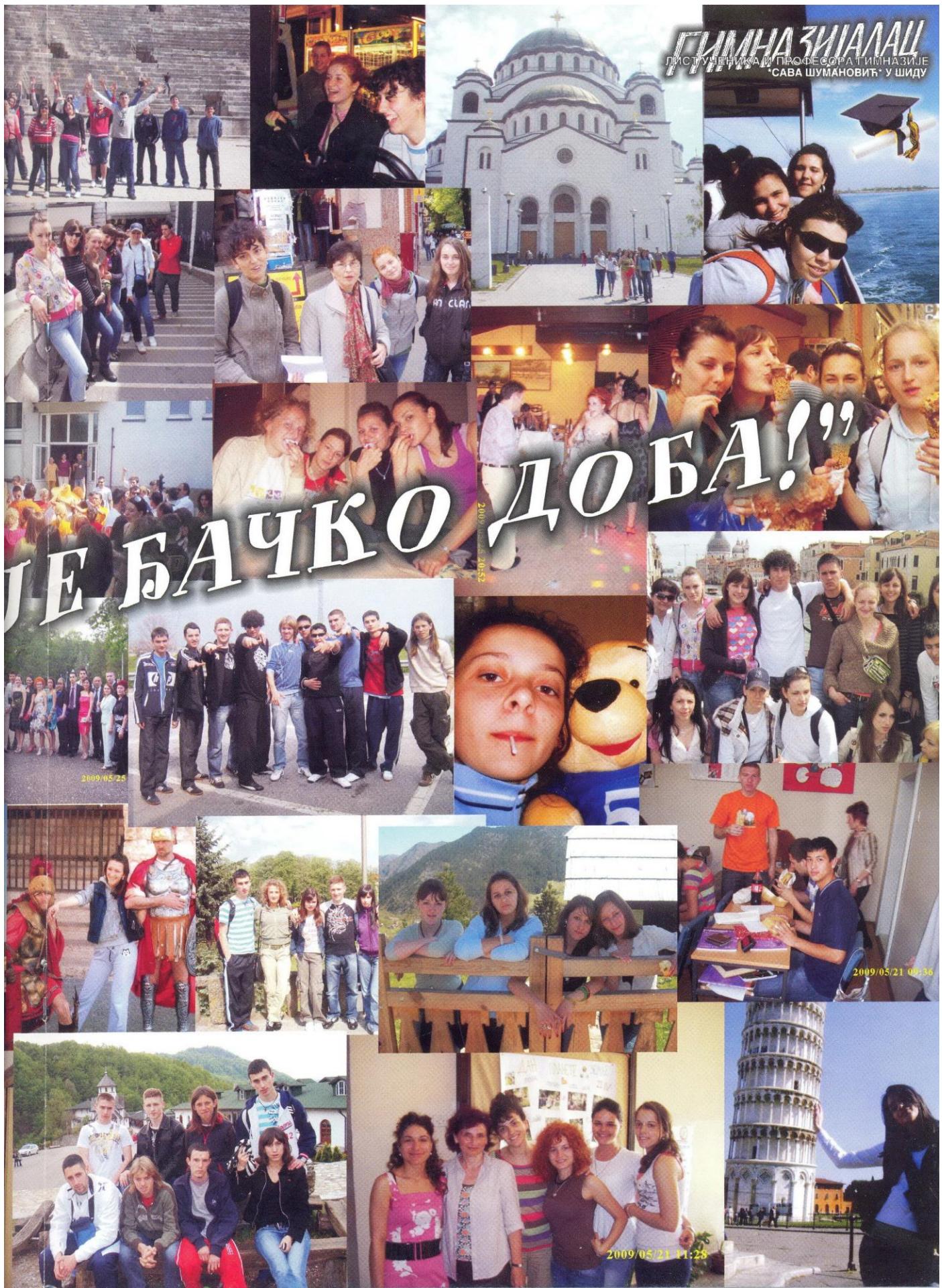

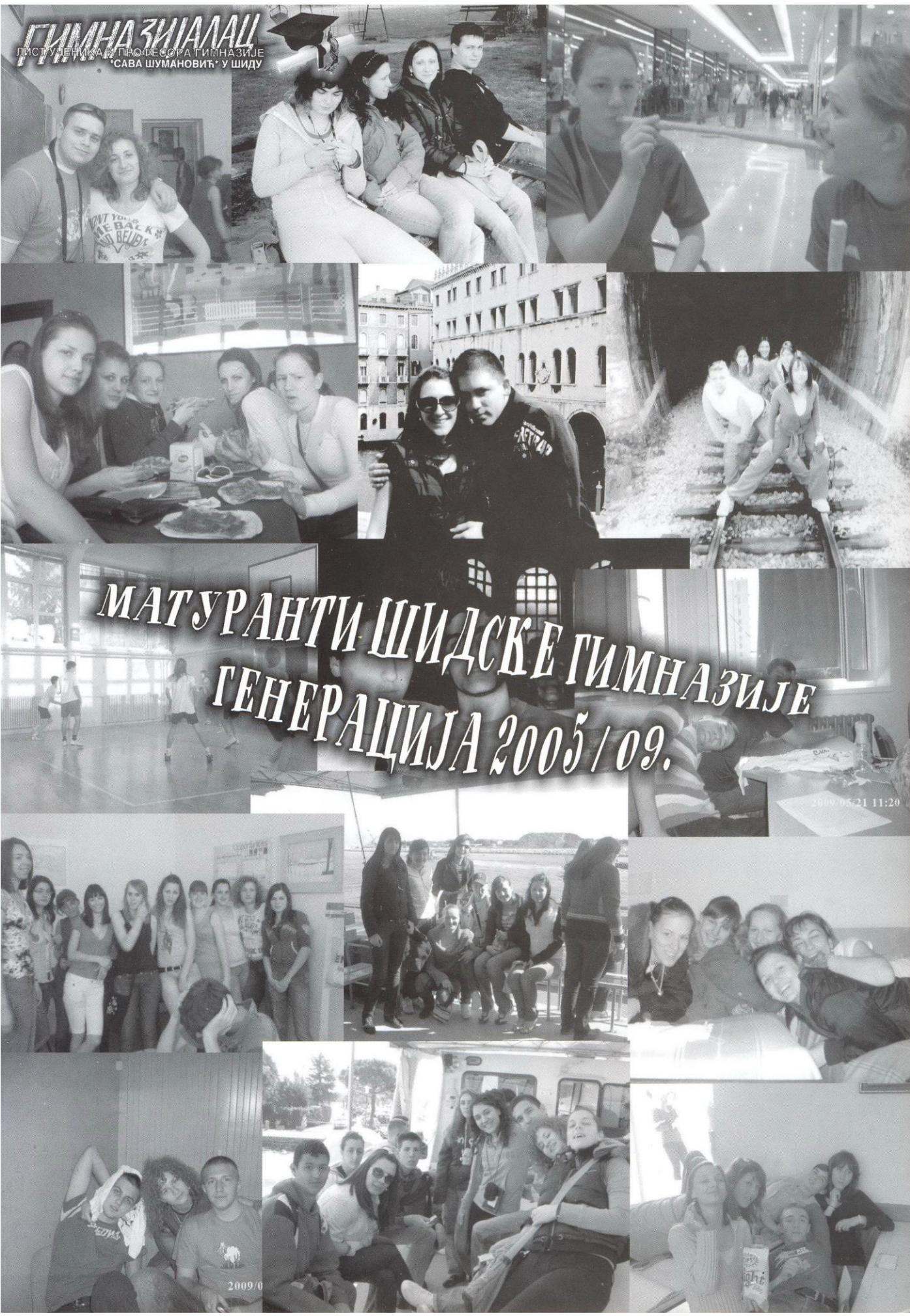
МАТУРАНТИ ШИДСКЕ ГИМНАЗИЈЕ ГЕНЕРАЦИЈА 2005 / 09.

ГИМНАЗИЈАЛАЦ
ПРИСТАУЧНИКИ ПРОФЕСОРСКОГ ГИМНАЗИЈЕ
“САВА ШУМАНОВИЋ” У ШИДУ

Проф. Славица Стојановић
директор гимназије

Генерација 2005/09. IV-3 разред

SCIENTIA IPSA POTENTIA EST.

Знање је моћ.

Проф. Светлан Љукић
директор

Немања Влчек

Неђојша Мирковић

Бранислава Радовић

Јована Лисић

Снежана Ђорђевић

Душка Јевтић

Петар Видовић

Зелена Илић

Јелена Пешић

Иvana Катић

Горана Жанчеловић

Светлан Секулић

Драган Трифунин

Вуксан Стојановић

Ивана Чубрило

Бојана Чебарик

Дејан Чубрило

Јелена Милјан

Нинослав Грзетић

Никола Павловић

Ево нас на крају... А ми мислимо тек почиње... Некако, тек сада смо навикли једни на друге... Последње дане у Гимназији се не раздавајмо нас двадесеторо, свесни тога да је сада, ипак, крај...

Завршио се важан период... Дошло је време да најзад покупимо своје књиге испод школских клупа и понесемо их даље у живот.

Нама је, последње две године школовања у Гимназији, као разреду са најмањим бројем ученика, била додељена ученици преокупта зборнице. Ми смо били прве комшије професора и прве комшије радника школе. Први смо знали шта се у школи дешава, дочекали смо сваког родитеља који је дошао да се информише о оценама свог детета, једини смо добијали торте и колаче после прославе, једини имали привилегију да нас називају „Славицним анђелима“. Код нас су одгледане најважније утакмице, слушана је најбоља музика на одморима, расправљано је о свакој седници у Скупштини Србије. У нашој ученици су се одиграле најзначајније битке сукоба мишљења, али и договора, подршки, дружења, смеха, задиркивања... Дани су нам пролазили у учењу, заједничком завршавању вежби из физике, вежбању за контролне, ... Тада је све то имало неку другу димензију. Мислили смо да радимо „од данас за сутра“, али сада, када прошло је све, знамо да смо радили на дуге стазе. Заједно са професорима успели смо да постанемо оно због чега смо и дошли у ову школу ГИМНАЗИЈАЛЦИ. Ипак, постоји нешто још важније, још веће, ми из Гимназије излазмо као ЉУДИ. Покупили смо одређену дозу знања и искуства, свако од нас је себе пронашао у нечemu, а сада је ред да се крене даље. И да се не стаје. Од сада, уместо у школским клупама, сретаћемо се на улицама, у кафићима (који су нам за време гимназијских дана, ипак, били најдражи), по холовима факултета, застаћемо да питамо једни за друге, да продрмусамо једни друге за рамена, у знак подршке и сећање на заједничко школовање и заједничко друговање. И свако од нас ће тада поново бити онај стари гимназијалац, онај луда, треперава, заљубљена младост, пун амбиција и идеја... Свако од нас ће поново бити она велика двадесетина четвртог три, онај неизбрисиви део свог другара из клупе и својих другова из одељења.

Дуња Јдињак, IV-3

Проф. Радивој Љутић
субјект скривен

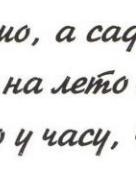
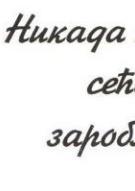
Прва генерација економиста 2005/09. - IV-4 разред

Проф. Зоран Љукић
субјект скривен

„Пре него што кренете да тражите срећу, проверите- можда сте већ срећни.
Срећа је мала, обична и неупадљива и многи не умеју да је виде.“

Д. Радовић

Никада нисмо, а сада знамо шта сутра доноси,
сећање на лето ветар времена односи,
заробљено у часу, чије сами чујемо казальке.

Ђукић Милица, IV-4

ПОХВАДЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА

IV-1, гимназија

За одличан успех и примерно владање похваљују се и награђују: Анита Адамец, Татјана Богдановић, Владимир Ђачанин, Александар Наранџић, Александар Обрадовић, Александра Обрадовић и Јован Чавић; Носиоци дипломе „Вук Караџић“: Александар Наранџић и Александар Обрадовић; Кандидат за ученика генерације: Александар Обрадовић; За рад у ваннаставним активностима похваљују се:
за новинарско-литерарни рад: Александар Обрадовић, објављивао своје радове у „Гимназијалцу“ и Шидским новинама, Александар Наранџић, Борис Марковић, Александра Обрадовић, Анита Адамец, Татјана Богдановић и Оливера Стојшић објављивали своје радове у „Гимназијалцу“;
за успехе на такмичењима из српског језика и књижевности: Александар Обрадовић;
за успехе на такмичењима из математике: Александар Обрадовић, Александар Наранџић и Владимир Ђачанин;
за успехе на такмичењима из физике: Александар Обрадовић, Александар Наранџић и Владимир Ђачанин;
за учешће на такмичењу из латинског језика: Александар Обрадовић;
за учешће у ТВ квизу „Колико се познајемо“: Александар Обрадовић и Александар Наранџић;
за рад у еколошко-географској секцији и за успехе из предмета географија: Александар Наранџић и Александар Обрадовић;
за рад у еколошко-биолошкој секцији: Александар Обрадовић, Александра Кекић и Александар Обрадовић;
за успехе постигнуте на такмичењима прве помоћи: Александар Обрадовић;
за успехе из предмета рачунарство и информатика: Јован Чавић, Александра Обрадовић, Ђојан Црнобрђа и Александар Обрадовић;
за рад у Ђачком парламенту а посебно за ангажовање на припреми последњих бројева ГИМНАЗИЈАЛАЦА: Александар Обрадовић;
истакнути спортисти: Александар Наранџић, Јована Бибић и Ђорђе Тутић; из области веронауке: Александра Обрадовић, Светлана Гићанов и Александар Обрадовић;
за успехе постигнуте из предмета хемија: Александар Обрадовић;
за рад у филозофској секцији: Борис Марковић;
за успехе на такмичењима из биологије: Александар Наранџић;
за рад на презентацији школе (прављење филма о школи): Александар Обрадовић;

IV-2, гимназија

За одличан успех и примерно владање похваљују се и награђују: Милица Љакић, Татјана Радељевић, Владан Перић, Јован Рудић, Милан Стојнић, Марина Џалета; Кандидат за ученика генерације: Владан Перић; За рад у ваннаставним активностима похваљују се:
за новинарско литерарни рад: Владан Перић, Ђојан Стегић, Јован Рудић и Вања Тодоровић, објављивали своје радове у „Гимназијалцу“;
за успехе на такмичењима из српског језика и књижевности: Владан Перић; за јавне наступе и драмску секцију: Владан Перић, Ђојан Стегић, Вања Тодоровић, Емилија Танацковић, Ђојан Белић, Игор Кодић, Татјана Радељевић, Марина Џалета;
за успехе на такмичењима рецитатора: Владан Перић;
за успехе у беседништву: Владан Перић; за учешће у квизовима „Здраво Европо“ и „Колико се познајемо“: Милица Љакић и Владан Перић;
за ангажовање у секцији хемичара: Јован Рудић;
за рад у еколошко-биолошкој секцији: Јован Рудић, Ђојан Стегић, Милош Бибић, Милан Стојнић;
из области веронауке: Владан Перић и Вања Тодоровић;
за успехе из предмета рачунарство и информатика: Јован Рудић, Ђојан Стегић, Милан Стојнић, Синиша Рудић и Милош Бибић;
истакнути спортисти: Милица Љакић;
за рад у Ђачком парламенту: Ђојан Стегић;
за рад у филозофској секцији: Ђојан Белић;
за успехе из предмета математика: Јован Рудић;
за ангажовање у раду секције ликовне културе: Марина Џалета, Вања Тодоровић, Милица Косановић;

IV-3, гимназија

За одличан успех и примерно владање похваљују се и награђују: Петар Видовић, Ивана Глувића, Горана Данчеловић, Јована Лисица, Душан Секулић, Ђојана Чикарић; Носилац дипломе „Вук Караџић“: Ивана Глувића;
Кандидат за ученика генерације: Ивана Глувића;
За рад у ваннаставним активностима похваљују се:
за новинарско литерарни рад: Ивана Глувића, Дуња Једињак, Деана Томић и Јована Лисица, објављивале своје радове у „Гимназијалцу“, Јелена Млађан, објављивала своје радове у Шидским новинама;

за успехе на такмичењима из српског језика и књижевности: Ивана Глувића; за учешће у квизу „Здраво Европо“: Ивана Глувића и Петар Видовић;
за успехе из предмета историја: Никола Павловић и Ивана Глувића;
за успехе у беседништву: Петар Видовић;
за успехе из предмета рачунарство и информатика: Петар Видовић;
за успехе из предмета физика: Ивана Глувића и Горана Данчеловић;
за успехе из предмета математика: Ивана Глувића;
за успехе из предмета хемија: Ивана Глувића и Петар Видовић;
за учешће у јавним наступима школе: Ивана Глувића и Дуња Једињак;
из области веронауке: Ивана Глувића;
за рад у еколошко-биолошкој секцији: Ивана Глувића, Јована Лисица, Душан Секулић, Јелена Млађан, Горана Данчеловић;
за рад у Ђачком парламенту: Петар Видовић и Небојша Трипковић;
истакнути спортисти: Јелена Млађан, Ђојана Чикарић, Небојша Трипковић, Петар Видовић;
за ангажовање у раду секције ликовне културе: Јована Лисица;
за успехе на такмичењима из биологије: Горана Данчеловић и Ивана Глувића;

IV-4, економски смер

За одличан успех и примерно владање похваљују се и награђују: Славица Гићанов, Александра Голић, Душко Ђражић, Милица Ђукић, Ђавид Кох, Радмила Манојловић, Катарина Марјановић, Страхиња Маџура, Деана Мобић, Биљана Несванулица, Драгана Петрушин, Јелена Пеле, Зорана Припузовић, Кристина Рајаковац, Соња Ралбовски, Ведран Рашић, Јасминка Соколић, Борис Тадић, Милица Хајдук, Ивана Хњилица, Сава Шибалић, Марина Шолтис; Кандидат за ученика генерације: Александра Голић;
Похваљује се Несванулица Биљана која у овој школској години није начинила ниједан изостанак;
За рад у ваннаставним активностима похваљују се:
за литерарно стваралаштво: Марина Севов; за новинарско литерарно стваралаштво: Милица Ђукић, објављивала своје радове у „Гимназијалцу“; Катарина Марјановић, објављивала своје радове у „Гимназијалцу“ и Шидским новинама;
за успехе на такмичењима рецитатора: Милица Ђукић;
за учешће у јавним наступима: Јелена Пеле, Ивана Хњилица и Милица Ђукић;
за успехе на такмичењима из српског језика и књижевности: Славица Гићанов;
из области веронауке: Милица Ђукић и Јасминка Соколић;
истакнути спортисти: Катарина Марјановић, Александра Голић, Јована Петровић, Миленко Перовић, Ведран Рашић;

ПОХВАДЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА

СО Шид наградила је најбоље ученике матуранте из сваког одељења, а то су: Александар Наранџић, 4.1, Владан Перић, 4.2, Ивана Глувња, 4.3, и Александра Голић, 4.4.

СО Шид је посебно наградила ученика генерације наше школе Александра Обрадовића, 4.1.

Госпођа Драгана Коларевић, проф. српског језика и књижевности наше Гимназије, а сада у пензији, вредном књигом награђује ученика који је написао најбољи матурски писмени задатак из српског језика. Ово је двадесета књига коју госпођа Коларевић традиционално додељује. Ове године награду је заслужио Владан Перић, 4.2.

Збирни резултати ученика четвртих разреда на крају наставне године:

- гимназија: од 66 ученика, сви су завршили успешно годину. Од тога 19 одличних, 23 врло добри и 24 добри.

- економски смер: од 31 ученика, сви су завршили успешно годину. Од тога 22 одлична, 7 врло добрих и 2 добри.

Успех на матурском испиту је следећи:

- гимназија: Од 66 ученика, 64 је успешно положило матурски испит. Од тога 23 са одличним успехом, 28 са врло добрым успехом и 13 са добрым успехом. 2 ученика се упућују на поправку из једног предмета.

- економски смер: 31 ученик је положио матурски испит. Од тога 12 са одличним успехом, 14 са врло добрым успехом и 5 са добрым успехом.

Наставничко веће похваљује следеће ученике за оригиналност и стваралаштво у писању матурског рада: Владана Перића, 4.2, и Ивану Глувњу, 4.3, за матурске радове из књижевности, Александру Обрадовића, 4.1, за матурски рад из математике, Вању Тодоровић, 4.2, за

матурски рад из ликовне културе и Радмилу Манојловић, 4.4, за практичан рад из рачуноводства.

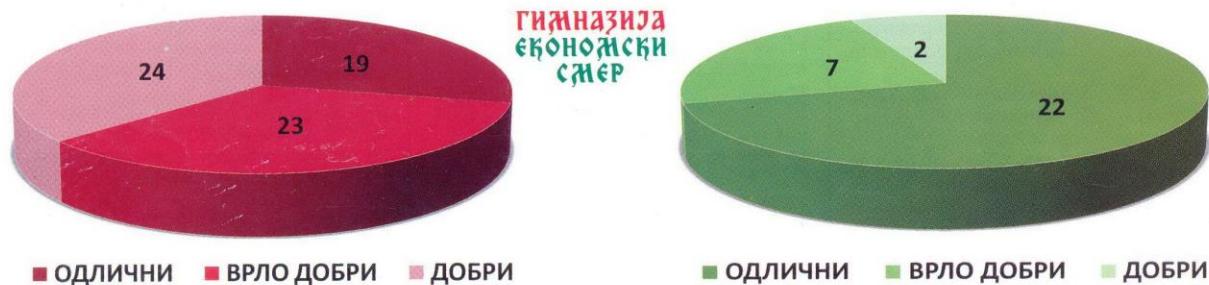
Наставничко веће похваљује и награђује ученике Владана Перића, 4.2, Ивану Глувњу, 4.3, и Александру Обрадовића, 4.1, за посебан допринос у афирмацији школе кроз јавне наступе и новинарско литерарни рад.

На основу свих резултата постигнутих у току четврогодишњег школовања, а на основу Правилника о избору ученика генерације, Наставничко веће Гимназије „Сава Шумановић“ за ученика генерације у школској 2008/2009. години проглашава ученика Александра Обрадовића, 4.1.

АД „Шидпројект“ Шид додељује једногодишњу стипендију ученици генерације Александру Обрадовићу, 4.1.

ŠIDPROJEKT

УСПЕХ НА КРАЈУ НАСТАВНЕ ГОДИНЕ

УСПЕХ НА МАТУРСКОМ ИСПИТУ

Редакција "Гимназијалца" захваљује се следећим предузетима на помоћи приликом изласка овог броја:

TMIZOLIRKA

PROSTOR

BUTICI fanatic Maxers

EVROJUG
SID
PROIZVODNJA BOJA, FASADA I LEPILA

DIGITRON

Rolo Ekspres

M

MIRO Promet
LOZNICA - SID

ГИМНАЗИЈАЛАЦ - лист ученика и професора Гимназије "Сава Шумановић", Шид. Уређује Редакциони колегијум: Душан Лукић, проф. Вера Радивојков, проф. ученици: Александар Обрадовић, Владан Перић, Дуња Ђидић, Милица Ђукић, Александра Обрадовић.

Технички уредник: Душан Теофиловић; Редакција: Лазе Костића 2. Шид; Тел./факс: 022/712-529; Штампа: ГИП "ИЛИЈАНУМ", Гибарачки пут 66